

1. První vydání bylo blond, ještě neotřelé, jak se říká,
 když to s knihou srovnám, můžu říci, že tak,
 jak když čern tiskařská voní,
 jako když literární fond podpořil začátečníka,
 váhání zákazníka: pardon,
 já jsem přišel pro jinou, ne pro ni,
 stejně tak má půvab svůj první "smím prosit"
 a neuměle nalíčené obočí.
- R: Jsi jak ta nejkrásnější knížka, kterou jsem kdy přečet',
 klenot, kterému nic nechybí,
 každý kritik rád by recenze psal
 na takové dílko, hned se zalíbí,
 každou knížku někdo napsal, a tomu pak patří
 sláva za to, že ho múza políbí,
 u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
 že mi autor vůbec nechybí.
2. Druhý vydání, zlatej věk, mladá kráska, to lehce se pozná,
 šaty - motýlí háv, hlavu pyšně jak páv,
 úspěchy, a každý hned se otočí,
 taky v básni je třetí zpěv, autor zkušený světu se dozná
 ze své lásky, kdopak pozná,
 co je pocit a co rutina, co počít,
 z pultů sbírka mizí, slavné jméno stačí,
 v tomhle se však knížka s ženou liší.
- R: + u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
 že mi autor vůbec nechybí ...